

vaisuus- ja vuus-loppuiset ominaisuudennimet.

Eräissä väestöpoliittisissa kirjoituksissa on näkynyt entisestä lyhennetty opisana *syntyvyys* 'nativiteetti, syntyväisyys'. Samoin mainitsee Hakulinen (Suomen kielen rak. II s. 154) sotil.-meteorolog. termin *näkyvyys*, joka on syrjäyttänyt jo Lönnrotilla tavattavan *näkyväisyyden*. Näissä sanoissa ilmenee tendenssi hävittää suomenkielestä *-vaisuus-*, *-väisyys-* sanat ja panna tilalle lyhemmät *-vuus-*, *-vyys-* muodosteet. Kielen kehittämistä tähän suuntaan on suositellut Saarimaa jo 1930 ilmestyneessä teoksessaan Huonoa ja hyvää suomea (s. 50). Johonkin määrään asti tämä pyrkimys onkin aiheellinen, mutta nyt siinä näyttää mentävän liiallisuuksiin. Pyritään tyypistämään summassa kaikki sanat välittämättä mitään merkityksien erilaisuudesta, sointuisuuden ja kauneuden vaatimuksista ja kielen perinteistä.

Mikä onkaan edessämme? *Syntyvyys* alenee ja vähistäkin lapsista häviää *totteleisuus*, *tyytyvyys* ei tapaa missään, nuoriso ei välitä *sopivuudesta*, kansalaisten *huikentelevuus*, poliitikkojen *häilyvyys* ja *horjuvuus* saattaa synkäksi koko isänmaan *tulevuuden*. Vieläpä uudet *ulottuvuudet* mullistavat koko *olevuuden* käsittelen.

Tähän huomautettaneen, että ei ole tarkoituskään kaikissa esimerkkilauseitten sanoissa ottaa käytäntöön lyhennettyjä muodosteita. Niin saattaa olla, mutta vaara pyörii, että joudumme kurimuk-

seen, ellemmme ajoissa pidä varaamme. Jotkin rajat on asetettava tuolle erityisen suosion saavuttaneelle sanatyypille, ja niiden suunnittelemista tarkoittavat seuraavat rivit.

1. Lyhemmän tyyppin sanat liittyvät läheisesti nominijohtoisin sanoihin, jollaisia ovat *lihavuus*, *tilavuus*, *kirjavyys*, *vakavuus*, *valtavuus*, *sekavyys*, *juhlatuus*, *terävyys*, *kaarevuus*, *juurevuus*, *luontevuus*, *väkevyys*, *verevyys*, *henkevyys*, *jänntevyys*, *vartevuus*, *harteisuus*, *leukavuus*, *nokkavuus*, *kätevyys*, (suksen) *jalkavuus*, *ystävyyys*, *tuttavuus*. Kantasanana on adjektiivinen (*lihava*, *tilava* jne.) tai substantiivi (*ystävä*, *tuttava*); kantasanana ja johdannaisen yhteys tajutaan hyvin läheiseksi. Huomattakoon lisäksi, että *v:n* edellä on jokin vokaaleista *a*, *ä*, *e*, mutta sanaa, jossa mainitussa paikassa olisi *i*, *o*, *ö*, *u*, *y*, ei liene löydettävissä.

2. Näihin liittyen muodostuu *-vuus-* substantiivi varsin luontevasti ensinnäkin passiivin partisiipeista: *ymmärrettävyys*, *tajuttavuus*, *toivottavuus*, *suotavuus*, *hylättävyys*, *kartettavuus*, *vältettävyyys*, *hyväksyttävyyys*, *paheksuttavuus*, *kiitettävyyys*, *moitittavuus*, *tuomittavuus*, *lahjottavuus*, *ostettavuus*, *uskottavuus*, *naurettavuus*, *luotettavuus*, *nautittavuus* (esim. musiikin). Samoin voidaan puhua sienien *syötävyydestä*, veden *juotavuudesta*, käsialan *luettavuudesta*, keinon *käytettävyydestä*. Näisäkin on johdannainen lähellä kantasanaa: on kysymys siitä, onko jokin ymmär-

rettävää, toivottavaa, uskottavaa vai ei, onko joku luotettava vai epäluotettava jne. Mielestäni voidaan käyttää pitempiäkin johdannaisia (esim. *epäluotettavuus*), jos tahdotaan ilmaista puheena-oleva ominaisuus nimenomaan uudistuvaksi, usein esiintyväksi.

3. Aktiivisestakin partisiipista muodostuu *-uus*-substantiivi, jos se liittyen läheisesti kantasanaan ilmaisee kiinteän tai kertakaikkisen ominaisuuden, sitä helpommin, mitä lähempänä kantasana on adjektiivin merkitystä. Välittäjinä ovat *pätevyys, joustavuus, taitavuus, kestävyys, loistavuus*, joiden kantasanat käsitetään täysin tai melkein adjektiiviksi. Edelleen: ivan *purevuus* (=terävyys), sanonnan *iskevyys*, tulen *polttavuus*, auringonsäteiden *pistävyys, näkevyys* (sokeuden vastakohtana), *viehättävyys* (eräissä yhteyksissä = kauheus), *kuolettavuus* (ikävyys tai = seuraava), luodin tai myrkyä *tappavuus, huvittavuus, naurattavuus, vaikuttavuus, jännittävyys, uuvuttavuus, väsyttävyyttä, virkistävyys, ravitsevuus, karaisevuus, kannattavuus, tuottavuus, välttävyyttä*. Sitä vastoin olisi sanottava esim. *surevuus*, koska tämä sana ei ilmaise kiinteää tai kertakaikkista, vaan jatkuvaa, toistuvaa, usein ilmaantuvaa ominaisuutta (siis erilaista aspektia kuin esim. *purevuus* edellä sanotussa yhteydessä; sitä vastoin voitaisiin puhua koiran, jopa puhujankin *purevaisuudesta*). *Pistäväisyys* voisi olla samaa kuin pisteliäisyys. Vertauksen vuoksi mainitsen vielä: tämän vaateen tai tämän uunin *lämmittävyys* (kiinteä ominaisuus) on suurempi kuin tuon, mutta uunin *savuttavuus* (usein esiintyvä, ikäänkuin oikullinen ominaisuus) on emännän harmi. Samoin kaksi muotoa eri merkityksissä: suomen ja viron *eroavuudet*, tämän hieman omituisen henkilön *eroavaisuus* muista ihmisistä ilmeni monella tavalla. Ei pitäisi myöskään ainakaan toistaiseksi tuomita kokonaan hengiltä edellä esitettyjenkään sanojen pitempiä rinnak-

kaismuotoja, sillä niillä saattaa olla, paitsi käytännön pyhitystä, oma vivahtuksensa, esim. *viehättäväisyys, tuottavuus, kannattavuus*.

4. Mutta *i, o, u, y*-vartaloisista verbeistä ei olisi muodostettava *-vuus*-tyypisiä sanoja, paitsi kenties eksklusiiviseen teknilliseen kieleen, sillä sellaiset teelmäkset poikkeavat soinnun puolesta liian paljon kielemme perinteistä ja loukkaavat kielikorvaa. Siksi olisi puhuttava taudin *tarttuvaisuudesta*. Edelleen: *sopiavuus, oppivuus* (*sopivuus* olisi kaamea muodoste ja *oppivuus* saattaisi varmaan ymmälle jokaisen edeltä-varautumattoman lukijan tai kuulijan), *varovuus, jatkuvaisuus, yhteenkuuluvaisuus, suostuvaisuus, pysyväisyys, pystyvyys, läpinäkyvyys*, (urheilijoiden) *venyvyys*. Syytä on varoa myös *-aa*-verbeistä muodostettuja sanoja *vastaavuus* ja *lupaavuus*, sillä eräissä murteissa ne varmasti sekaantuisivat *vastaus* ja *lupa* (*vastavus, lupavus*) sanoihin. Olisi säilytettävä myös kolmioiden *yhteneväisyys*; täytyy näet sanoa: kolmiot ovat *yhteneväiset*, sillä sanonta: ovat *yhtenevät* toisi mieleen liittopreesensin ja merkityksen 'tulevat yhtenemään'. Soinnultaan epäiltäviä olisivat myös *kykenevyys, enenevyys* yms. Niinikään saattaa rytmin vaihtuksesta pitemmän tyyppin sanoihin liittyä korvaamattomia tunnelma-arvoja. Kuvitelkaa pappi haudalla puhumassa tästä *katoavuuden* majasta tai luonnon *häviävyydestä!*

5. Edellisestä jo käy selville, millainen eroavaisuus on käsiteltävien sanaryhmien merkityksessä. *-vuus*-tyyppi on lähempänä adjektiivin, *-aisuus* verbin merkitystä. Jälkimmäinen ilmaisee, kuten sanoin, *jatkuvaa, toistuvaa, usein esiintyvää* ominaisuutta, usein myös *halua tai taipuvaisuutta* siihen. Lisäksi on huomattava tunnemomentti: *-aisuus*-sanat ilmaisevat useinkin jonkun kiitettävän tai moitittavan ominaisuuden. Niitä on suomes-

sa suunnaton joukko. Luettelen seuraavat (muutamia on mainittu jo edellä; toisaalta voitaisiin eräät allaolevat lukea edelliseen ryhmään): *auttavuus* (= avuliaisuus, sitä vastoin *auttavuus* olisi samaa kuin välttävyyttä), *anteeksiantavuus*, *peräänantavuus*, *armahtavuus*, *opettavuus*, *säästäväisyys*, *luotaantöntäväisyys*, *tarkkaavuus*, *huomaavuus*, *tuhlaavuus*, *suvaitsevuus*, *harkitsevuus*, (itsensä) *hillitsevyys*, *tuomitsevuus*, *kuolevuus*, *luulevuus*, *tottelevaisuus*, *vaihtelevaisuus*, *huikentelevaisuus*, *arvelevaisuus*, *mielisteleväisyys*, *suurentelevuus*, *oikuttelevaisuus*, *teeskenteleväisyys*, *tuskittelevaisuus*, *sievisteleväisyys*, *koreilevuus*, *komentelevaisuus*, *epäileväisyys*, *tunkeilevuus*, *mieltiöisyys*, *sopeutuvaisuus*, *mukautuvaisuus*, *horjuvuus*, *uneksuvuus*, *paheksuvaisuus*, *alentuvaisuus*, *masentuvaisuus*, *myöntövyys*, *kieltäytyvyys*, *häilyvyys*, *tyytyvyys*, *kyllästyvyys*. Kauemmaksi adjektiivisesta merkityksestä ovat loitonneet *olevuus*, *tulevuus*, *ulottuvaisuus*. Näitä sanoja voidaan käyttää kokonaan välittämättä siitä, onko kantasanan loppuna *-vainen* (*tottelevainen*) vai pelkästään *-va* (*harkitseva* sanotaan ainakin nykykielessä). Jos eräät näistä tuntuvat jonkun verran arkaistisilta eli vanhahtavilta, ei niitä sen vuoksi saa tyypistää, vaan on käytettävä muita kielen keinovaroja ja jätettävä nämä reserviin.

Tähän tapaan olisi mielestäni suoritettava rajankäynti *vuus-* ja *vaisuus-*tyyppien välillä. On ymmärrettävää, että jälkimmäinen voi joissakin tapauksissa tuntua liian koukeroiselta nykyajan mielestä, jonka ihanteena on käydä suoraan asiaan. Mutta vanhastaan on pidetty ja pidettäneen edelleenkin kielemme parhaana kaudistuksena sen diftongisuutta. Miksi nyt rupeisimme sitä turhanpäiten vähentämään -- ja samalla karsimaan eri vivah-

dusten runsautta? Pyrkimys yleistää *vuus-*tyyppi muistuttaa suuresti 30 vuoden takaisia itttömyysintoilua. Yksipuolinen ratkaisu ei silloinkaan onnistunut, vaan luonnollinen vastavaikutus tuotti kompromissin. Niin on toivottavasti käyvä nytkin.

Lopuksi on palattava alussa mainittuihin sanoihin. Hakulinen mainitsee 1880- ja 1890-luvun uutuuksien joukossa sanan *syntyneisyys*. Tämän sijalle on kumminkin tullut *syntyväisyys*, arvattavasti siitä syystä, että edellinen (joka kenties on muodostunut *kuolleisuus*-sanan mukaan) ei tuntunut sovelialta puhuttaessa nykytaik tulevasta ajasta (siis: viime vuonna oli suuri *syntyneisyys*, mutta nyt näyttää *syntyväisyys* jäävän pienemmäksi). Miksi nyt tämä *syntyväisyys* (joka mielestäni sopii yhtä hyvin myös menneen ajan määreksi) lyhennettäisiin *syntyvydeksi*? Edellisestä selvää, että pidän jälkimmäistä soinnun puolesta onnettoman muodosteena. Eikä puheenaoleva sana ja käsite ole tilastomiesten esoteerista välineistöä, missä tapauksessa sen epäsointuisuus voisi olla anteeksiannettava, vaan kuuluu «kansalliskirjallisuuden» keskeisiin keinovarioihin. Ajatuksen kannaltakaan *syntyvyys* ei ole oikea sana, koska sillä ei ole mitään välitöntä assosiaatioyhteyttä kantasanaan *syntyvä*: on pikemmin kysymys syntymisestä eli synnynnästä kuin syntyvästä. Jos *syntyväisyys* välttämättä on muutettava, olisi sijalle ennemmin otettava *syntyisyys*. Siis: viime vuosina on ollut suuri *syntyisyys*, *syntyisyysluvut*, *syntyisyysnumerot*, *syntyisyyden* vaihtelut jne. Sanapari *syntyisyys* — *kuolleisuus*¹ ei mielestäni kangertaisi aivoissa eikä kielessä. Saataisiinpä vielä adjektiivi *syntyisiä*. Esim. viime vuosi oli hyvin *syntyisiä* = v. vuonna oli suuri *syntyisyys*; mainittu kansa on hyvin *syntyisiä* (*sikiävä* sanottaisiin eläimistä).

¹ Toinen ehdotus: *synnyntä* — *kuolenta*: *synnyynnän* säännöstely, *synnyynnän* ja *kuolennan* erotuksesta muodostuu luonnollinen väestönlisäys.

Näkyvyys on soinnultaan ruma sana, etten sanoisi kielen epäsiikio. En tiedä, tokko se on edes ajatuksen puolesta oikea. Sanan oikea merkitys ilmenee lauseessa: pommituslentäjän ihanteena on, että (yleinen) *näkyväisyys* olisi hyvä, mutta hänen koneensa *näkyvyys* pieni. Olisi ehdottomasti ollut parempi säilyttää Lönnotin *näkyväisyys* kuin ryhtyä tarpeettomaan työstämiseen. Tietysti voisi ajatella edelliseen ehdotukseeni verrattavaa sanaa *näkyisyys*, mutta se toisi mieleen näkyjen näkemisen ja houkutte-

olisi vastaavaan merkitykseen *kuuluisuus* sanan, mikä jo kumminkin on varattu toiseen tarkoitukseen.

Pelkään, että jonkun mieleen pälkähää ottaa *kuuluvuus* esim. akustiikan vastineeksi (vai onko se jo otettu?). Sekin olisi huono muodoste. Voidaan sanoa, että jossakin salissa on hyvä tai huono *kuuluvaisuus*, samoin radiossa, mutta että jonkun henkilön äänen *kuuluvuus* on hyvä (johtuen sen voimakkuudesta ja selvyydestä).

Paavo Numminen.

2. 9. 46 pitämässään kokouksessa Suomalaisen Kirjallisuuden Seuran kielivaliokunnan työjaosto käsitteli edellisessä pohdittua kysymystä. Oltiin sitä mieltä, että kirjoittajan mainitsema puheena olevien johdannaistyyppien merkityksen erottaminen on teoriointia; eroa ei tiettävästi käytännössä esiinny. Ei tiedetä, että kukaan olisi esittänytään *k a i k k i e n vaisuus*-sanojen lyhentämistä, ja milloin on käytännössä vast. *vainen*-loppuinen adjektiivivi, ei ole syytä hylkiä *vaisuus*-loppua. — Esteettistä kantaa pidettiin liian subjektiivisena ohjeen antajaksi.

30. 9. 46 jaosto käsitteli edellisen kirjoituksen johdosta laadittamaansa akt. I partisiippiin pohjautuvien ominaisuuden nimien (ja niistä itsenäistyneiden substantiivien) luetteloa. Tällöin päädyttiin esittämään seuraavaa jakoa: I ryhmä käsitteitä sanat, joihin ehdotetaan etusijassa vain lyhyempää *vuus*, *vyys*-loppua (kantana *va-*, *vä*-loppuinen), II ryhmä sanat, joissa käytetään rinnan (joskus eri merkityksessäkin) *vuus*- ja *vaisuus*-loppua, ja III ryhmä sanat, joissa enimmäkseen on vain pitempi *vaisuus*-loppu (vast. kantana useimmiten *vainen*-loppuinen).

I.

<i>arveluttavuus</i>	<i>iskevyys</i>	<i>-kuultavuus</i>	<i>näkyvyys</i>
<i>edustavuus</i>	<i>itävyys</i>	<i>kuuluvuus</i>	<i>paisuuvuus</i>
<i>haihtuvuus</i>	<i>jatkavuus</i>	<i>kykenevyys</i>	<i>pakottavuus</i>
<i>hermostuttavuus</i>	<i>juoksevuus</i>	<i>leikkaavuus</i>	<i>palavuus</i>
<i>herrahtavuus</i>	<i>jännittävyys</i>	<i>leipoutuvuus</i>	<i>peittävyys</i>
<i>hidastuvuus</i>	<i>kaartuvuus</i>	<i>lohduttavuus</i>	<i>pelottavuus</i>
<i>-hillitsevyys</i>	<i>kaikuvuus</i>	<i>lohkeavuus</i>	<i>periytyvyys</i>
<i>hivittävyys</i>	<i>kannattavuus</i>	<i>lumoavuus</i>	<i>peittävyys</i>
<i>hohtavuus</i>	<i>kantavuus</i>	<i>läpäisevyys</i>	<i>pilaantuvuus</i>
<i>hurmaavuus</i>	<i>kestävyys</i>	<i>maittavuus</i>	<i>pistävyys</i>
<i>huvittavuus</i>	<i>kiihottavuus</i>	<i>maksoittuvuus</i>	<i>-pitävyys</i>
<i>hyökkäävyys</i>	<i>kiihottuvuus</i>	<i>miellyttävyyys</i>	<i>poikkeavuus</i>
<i>häiritsevyys</i>	<i>kiihtyvyys</i>	<i>murskaavuus</i>	<i>polttavuus</i>
<i>inhottavuus</i>	<i>kutistuvuus</i>	<i>murtuvuus</i>	<i>pystyvyys</i>

<i>rasittavuus</i>	<i>syttyvyys</i>	<i>tuottavuus</i>	<i>venyvyys</i>
<i>ravitsevuus</i>	<i>säilyvyys</i>	<i>turpoavuus</i>	<i>vetävyys</i>
<i>riipaisevuus</i>	<i>särkyvyys</i>	<i>täyttävyyys</i>	<i>viehättävyys</i>
<i>riittävyys</i>	<i>taannehtivuus</i>	<i>uhkaavuus</i>	<i>virkestävyys</i>
<i>sattuvuus</i>	<i>taitavuus</i>	<i>uuvuttavuus</i>	<i>vuotavuus</i>
<i>sitovuus</i>	<i>takautuvuus</i>	<i>vahingoittavuus</i>	<i>värjäytyvyys</i>
<i>sointuvuus</i>	<i>tarittavuus</i>	<i>vaikuttavuus</i>	<i>väsyttävyyys</i>
<i>sulavuus</i>	<i>tepsivyyys</i>	<i>valloittavuus</i>	<i>ärsyyntyvyys</i>
<i>tappavuus</i>	<i>tiinehtyvyys</i>	<i>vastaavuus</i>	<i>ärtyvyys</i>

II.

<i>eristäytyvyys, -äisyys</i>	<i>käskevyys, -äisyys</i>	<i>sopeutuvuus, -aisuus</i>
<i>eriävyyys, -äisyys</i>	<i>liikkuvuus, -aisuus</i>	<i>sopiivuus, -aisuus</i> (eri merk.)
<i>eroavuus, -aisuus</i>	<i>lisääntyvyys, -äisyys</i>	<i>soveltuvuus, -aisuus</i>
<i>haavoittuvuus, -aisuus</i>	<i>loukkaantuvuus, -aisuus</i>	<i>syntyvyys, -äisyys</i>
<i>harkitsevuus, -aisuus</i>	<i>malttavuus, -aisuus</i>	<i>säikkyvyys, -äisyys</i>
<i>heijastuvuus, -aisuus</i>	<i>masentuvuus, -aisuus</i>	<i>taipuvuus, -aisuus</i> (eri merk.)
<i>heilaktelevuus, -aisuus</i>	<i>mukautuvuus, -aisuus</i>	<i>tungettelevuus, -aisuus</i>
<i>hienostelevuus, -aisuus</i>	<i>muuntelevuus, -aisuus</i>	<i>tunkelevuus, -aisuus</i>
<i>horjuvus, -aisuus</i>	<i>muuttuvuus, -aisuus</i>	<i>tunteilevuus, -aisuus</i>
<i>häilyvyys, -äisyys</i>	<i>opettavuus, -aisuus</i>	<i>tuomitsevuus, -aisuus</i>
<i>häviävyyys, -äisyys</i>	<i>-ottavuus, -aisuus</i>	<i>uhittelevuus, -aisuus</i>
<i>jakaantuvuus, -aisuus</i>	<i>pidättyvyys, -äisyys</i>	<i>uhrautuvuus, -aisuus</i>
<i>jatkuvuus, -aisuus</i>	<i>pysyvyys, -äisyys</i>	<i>ujostelevuus, -aisuus</i>
<i>juonittelevuus, -aisuus</i>	<i>pöyhkeilevyys, -äisyys</i>	<i>ulottuvuus, -aisuus</i> (eri merk.)
<i>juopottelevuus, -aisuus</i>	<i>raatelevuus, -aisuus</i>	<i>vaihtelevuus, -aisuus</i>
<i>kahlehtivuus, -aisuus</i>	<i>sairastuvuus, -aisuus</i>	<i>viettelevuus, -äisyys</i>
<i>hoppaavuus, -aisuus</i>	<i>sievistelevyyys, -äisyys</i>	
<i>kyllästyvyys, -äisyys</i>	<i>sikiävyyys, -äisyys</i>	

III.

<i>ajattelevaisuus</i>	<i>innostuvaisuus</i>	<i>olevaisuus</i>	<i>teeskenteleväisyys</i>
<i>alentuvaisuus</i>	<i>intoilevaisuus</i>	<i>oppivaisuus</i>	<i>-tekeväisyys</i>
<i>alistuvaisuus</i>	<i>kadehtivaisuus</i>	<i>paheksuvaisuus</i>	<i>tottelevaisuus</i>
<i>armahtavuus</i>	<i>katoavuus</i>	<i>palvelevaisuus</i>	<i>tuhlaavuus</i>
<i>arvelevaisuus</i>	<i>katuvaisuus</i>	<i>puuttuvaisuus</i>	<i>tulevaisuus</i>
<i>arvostelevaisuus</i>	<i>kerskaavuus</i>	<i>päätäväisyys</i>	<i>tyytyväisyys</i>
<i>auttavaisuus</i>	<i>koreilevaisuus</i>	<i>rehenteleväisyys</i>	<i>uskovaisuus</i>
<i>epäileväisyys</i>	<i>kuohahtelevaisuus</i>	<i>riippuvaisuus</i>	<i>vaativaisuus</i>
<i>erehtyväisyys</i>	<i>kuolevaisuus</i>	<i>rukoilevaisuus</i>	<i>varovaisuus</i>
<i>haaveilevaisuus</i>	<i>luottavaisuus</i>	<i>suostuvaisuus</i>	<i>vierastelevaisuus</i>
<i>hairautuvaisuus</i>	<i>luulevaisuus</i>	<i>suurentelevaisuus</i>	<i>viiastelevaisuus</i>
<i>halveksivaisuus</i>	<i>matelevaisuus</i>	<i>suvaitsevaisuus</i>	<i>viikastelevaisuus</i>
<i>huikentelevaisuus</i>	<i>meluavuus</i>	<i>säälliväisyys</i>	<i>yhteneväisyys</i>
<i>huolehtivaisuus</i>	<i>mielisteleväisyys</i>	<i>säästäväisyys</i>	<i>ylvästeleväisyys</i>
<i>huomaavuus</i>	<i>mieltiväisyys</i>	<i>tarkkaavuus</i>	<i>ymmärtäväisyys</i>
<i>hätäileväisyys</i>	<i>myöntäväisyys</i>		